

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale
Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
E-mail: ciofs@ciofs.org
www.ciofs.org

Protokolové č. 3250

Rím, 11. apríla 2020
Veľká noc – Biela sobota

"Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?" (Lk 24,5)

Moje drahé sestry a bratia na celom svete,
nech Vám pán udelí svoj pokoj!

Tento list na Veľkú noc začínam hlavnou úlohou, ktorú sme dostali všetci, konkrétne ohlasovať dobrú správu.

„Kristus vstal! Aleluja“ !

Pre nás kresťanov je to jedno z najradostnejších období roka, pretože je to okamih, v ktorom môžeme zakúsiť, že život premohol smrť. Máme si to pripomenúť aj v týchto ťažkých časoch, keď mnoho našich sestier a bratov postihnutých rôznymi chorobami a prírodnými katastrofami ako je pandémia spôsobená koronavírusom, zemetrasenia, lesné požiare, extrémne počasie, nezabúdajúc pri tom na ďalšie ťažkosti, ako je ekonomický kolaps v niektorých krajinách. Modlime sa za tých, ktorí trpia v týchto situáciách stratou milovaných, členov rodiny, ktorí ochoreli, ktorí stratili majetok alebo prišli o prácu. Musíme pamätať na všetkých ľudí, najmä však na našich bratov a sestry vo Františkánskom svetskom ráde. Mojim príhovorom k vám chcem vyjadriť, že patríme k sebe, chceme o vás vedieť a modlíme sa za vás. V tejto situácii je veľmi dôležité, aby sme mali silnú skúsenosť, že Kristus, ktorý zomrel na kríži, tretí deň vstal z mŕtvych, nás neopustil, ale je s nami stále, ako sľúbil: *„A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“* (Mt 28,20).

Hoci to vieme, nie vždy je ľahké tomu porozumieť a uveriť tomu. Viem, že to nie je ľahké pochopiť ani dnes, keď sa mnohí ľudia pýtajú: „Kde je teraz Boh, kde je dnes Kristus? Ako sa s ním môžeme stretnúť?! Ani učeníkom nebolo ľahké pochopiť situáciu s Ježišom. Len si spomeňte, čo sa stalo po Bielej sobote. Vtedy každý s istotou vedel, že Ježiš zomrel, ale jeho telo v hrobe, kde bol pochovaný nebolo. Napriek viditeľným faktom bolo pre nich takmer nemožné pochopiť a uveriť, že Kristus vstal z mŕtvych. Ježiš nebol tam, kde by mal byť. Tak aj my dnes, hľadáme Boha tam, kde si myslíme, že by mal byť, ale často tam nie je. *„Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty, hovorí Pán“* (Iz. 55,08).

Chcel by som na tomto mieste predstaviť ľudí, aby sme sa čo najviac poučili z ich príkladu: Mária Magdaléna, Tomáš, Emauzskí učeníci a Peter. Pozývam vás, aby ste sa zamysleli: aká bola ich skúsenosť a čo sa od nich môžeme naučiť pre náš život a pre život našich bratstiev? Individuálne a aj v našich bratstvách by sme sa mali dôkladne zamyslieť nad tými štyrmi druhmi zúfalstva a tiež na ich radosťou. Mária Magdaléna má hlboký zármutok a žiaľ (... *„odniesli môjho Pána“*...), Tomáš mal pochybnosti (...*„ak nevidím na jeho rukách stopy*

po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neverím“...), Emauzskí učeníci boli sklamaní (...*„a my sme dúfali, že on“...*) a Peter zanechal svoje povolanie a vrátil sa k starej praxi (... *„idem loviť ryby“...*). Všetci mali hlboký pocit, že ich Ježiš opustil. Som si istý, že mnohí z nás už zažili ten istý pocit, keď hľadáme Božiu vôľu a nevieme celkom pochopiť, čo sa deje a prečo musíme prejsť cez všetky tieto veci. Tiež cítim, že nás Ježiš opustil. Ježiš však mal odpoveď pre každého z nich a som si istý, že rovnako aj oni. Aj my, napriek všetkým ťažkostiam či už osobným alebo bratským, v spoločenstve, alebo v celom národe môžeme nájsť radosť Veľkej noci.

Žijeme mimoriadny čas, s mimoriadnymi zmenami. Pápež František povedal: *„nejde iba o dobu zmien, ale o zmenu doby“* (Vianoce, 2019). Zajtra nemôžeme pokračovať, akoby sa nič nestalo. Svet sa mení a musíme sa tiež zmeniť, aj keď sa nám to nepáči, lebo radi žijeme v bezstarostnosti a bezpečí. Táto zmena nás však musí upozorniť na to, ako môžeme nájsť Ježiša v novej situácii, ako môže byť vzkriesený Pán prítomný v našom osobnom živote, v živote našich bratstiev na rôznych úrovniach. Neopustil nás, ale chce, aby sme ho hľadali a našli iným spôsobom, na iných miestach a medzi inými, ako predtým. Ak sa pozrieme na postavy Márie Magdalény, Tomáša, Emauzských učeníkov alebo Petra, je normálne, že po ich zúfalstve sa stretli s Ježišom a to zmenilo ich život, ako aj náš život sa dá zmeniť, ale iba pri stretnutí s Kristom.

Chcel by som vás tiež upozorniť na štyri fázy príbehov Márie Magdalény, Tomáša, Emauzských učeníkov a Petra. Musíme tiež prejsť týmito štyrmi fázami, aby sme mohli prežiť radosť z Veľkej noci a stať sa silnejšími, otvorenejšími, rozhodnejšími a pripravenejšími na nový začiatok s Kristom.

1. Ježiš tam nebol

Ježiš nebol tam, kde si mysleli, že by mal byť.

Často ho hľadáme tam, kde nie je a nemá v úmysle byť tam: v našich vlastných plánoch, v našich sebarealizáciách. V našom osobnom živote alebo v živote bratstva často budujeme veľké projekty a nakoniec Ježiša tam nenájdeme. Rovnako ako Mária Magdaléna zistila, že hrob je prázdny, tak aj my často nachádzame svoje životy - jednotlivo aj v bratstve - prázdne. Často vynaložíme veľké úsilie, aby sme odvalili kameň od hrobu, aby sme videli Krista. Máme so sebou náš olej a naplánovali sme všetko, čo a ako budeme robiť. Niet pochyb, že to robíme s našimi najlepšimi úmyslami. Potom sme sklamaní, že naše úsilie bolo zbytočné a Ježiša nemôžeme nájsť. Takáto skúsenosť je skutočne bolestivá. Ako často hovoríme, že kým nemáme takú silnú skúsenosť akú chceme, neveríme, že je prítomný! Ako často kráčame po ceste nášho života bez toho, aby sme si boli vedomí, že Ježiš je v našej spoločnosti! Často, veľmi často si myslíme, že Ježiš nie je prítomný, lebo máme predstavu, kde by mal byť a ako by sa mal správať. A predsa, Ježiš je tu, ale veľmi odlišným spôsobom. Je bližšie, ako si myslíme a ľahšie sa k nemu dostaneme, ako si myslíme.

Na stretnutiach počas mojich návštev som často počul o tejto skúsenosti bratstiev, ale často som počul aj o krásnej realite, ako túto situáciu mohli prekonať. Vo všetkých príbehoch sú spoločné dve veci: osobné obrátenie a zmierenie, zmierenie s Bohom, so sebou a so svojimi sestrami a bratmi v bratstvách. Obrátenie a zmierenie umožnilo Kristovi, aby sa znovu objavil v bratstve, obrátil sestry a bratov k sebe navzájom a dal im nové podnety a motiváciu. Bratský život sa obnovil. Našli Krista kde skutočne bol a nie tam, kde si mysleli, že by mal byť.

Nezamerajme sa na to, kde nie je, ale kde je. Moje prvé pozvanie je ísť a neobávať sa ťažkostí a neobvyklých okolností. Lepšie povedané, urobte všetko, aby ste boli otvorení osobnému obráteniu a zmiereniu. Buďte otvorení jeden druhému a nájdete Ježiša! Kristus nie

je vždy súčasťou našich plánov, ale určite vždy chce, aby sme boli súčasťou jeho plánov. Vydržte a nebojte sa, ak ho nevieme nájsť tam kde si myslíme, že by mal byť. Možno sa prekvapíte, kde ho nájdete.

2. Ježiš ich oslovil

Druhým momentom je, že Ježiš sa ujal iniciatívy a priblížil sa k nim. Hľadáme Boha, ale Boh nás hľadal ako prvý. „*My milujeme, pretože on prvý miloval nás*“ (1Jn 4:19). Ak toto nepochopíme, nikdy Boha nenájdeme.

Boh k nám často prichádza neobvyklým spôsobom a prekvapuje nás. Možno by si nebol vybral správny moment, aby sa objavil uprostred apoštolov, keby predtým nebol vedel o zúfalých pochybnostiach Tomáša. Nemôžeme si byť istí, či mal Ježiš niečo naplánované v dedine Emauzy, ale už predtým musel vedieť, že učenici potrebujú útechu.

Ježiš sa zjavuje v rôznych okamihoch nášho života, náhle, neočakávane, aby bol s nami. Nebuďte prekvapení, keď sa objaví vedľa vás v postave záhradníka, ako sa ukázal Márii Magdaléne, v postave bezdomovcov, nezamestnaných alebo v postave policajtov, obchodníkov alebo dokonca v postave vášho suseda vo vašom bytovom dome. Nikdy to nebudete vedieť. Neľakajte sa, keď sa objaví uprostred bratstva, aby vás posilnil veľmi jedinečným spôsobom. Nebuďte prekvapení, keď sa objaví vedľa vás, keď kráčate po ceste svojho života s hlavou plnou obáv a sklamaní. Nebojte sa, keď sa objaví v temnote noci vášho života a kráča k vám po jazere.

Nezáleží na tom, ako sa k vám priblíži. Môže to byť veľmi nezvyčajným spôsobom alebo neočakávane. Moje druhé pozvanie je, aby ste boli otvorení Ježišovi a boli vďační za jeho príchod! Buďte vďační Bohu za jeho prekvapenia! Môže sa nám objaviť aj za zatvorenými dverami.

3. Ježiš ich vyzval

Ježiš sa k nim nielen priblížil, ale každému z nich dal osobné posolstvo. Stačí si prečítať tieto správy. Márii Magdaléne: ... „*chod' k mojim bratom a povedz im*“... (Jn 20,17), Tomášovi: ... „*vlož sem prst a pozri moje ruky*“... (Jn 20,27), Emauzským učeníkom: ... „*vzal chlieb, dobrorečil, lámal ho a podával im ho*“... (Lk 24,30) a Petrovi: „*spustite sieť z pravej strany lode*“... (Jn. 21,06).

Musíme byť pripravení dokonca aj na náhlu a silnú skúsenosť s Ježišom, ako Tomáš. Preto úplne prvou vecou je, že Ježiš je pre nás prítomný v Eucharistii, takže naše srdcia horia, ako to robil Emauzským učeníkom. Musíme svedčiť o Ježišovi, podobne ako Mária Magdaléna. A nakoniec musíme hodiť našu sieť, ako neskôr Ježiš povedal Petrovi, musíme sa starať o jeho ovce, musíme robiť svoju apoštolskú prácu.

Aj v týchto osobitých okolnostiach musíme počuť jeho odkaz. Moje tretie pozvanie pre vás je otvoriť si uši a pokúsiť sa počuť Ježišov odkaz: „*Podťe bližšie, dotknite sa ma, zostaňte nablízku a svedčte svojim bratom. Potom choďte a hod'te sieť, robte svoju prácu vo svete*“. Môžeme to urobiť aj v tejto mimoriadnej situácii, aj keď zažívame ťažkosti.

4. Dôležitosť bytia v spoločnosti

Príslušnosť k bratstvu znamená pre nás buď miesto, ktoré nám pomáha prežívať prítomnosť zmŕtvychvstalého Krista a to aj v tejto mimoriadnej situácii, zvláštnym spôsobom a tiež znamená aj silné volanie zdieľať našu radosť. Rovnako ako pre tieto štyri postavy, bratstvo je

nenahraditeľným miestom aj pre nás. Je to miesto, kde môžeme počuť Ježišove slová a byť posilnený v našom povolaní.

Ich príbeh prichádza do spoločenstva. Mária Magdaléna, ktorá vyšla, sa vrátila k apoštolom. Aj Tomáš bol v spoločenstve apoštolov, keď videl Pána a dotýkal sa ho. Emauzskí učenici odišli z Jeruzalema, ale po stretnutí s Ježišom sa vrátili. Peter zanechal lovenie rýb, tiež sa otočil a stretol sa s Pánom na brehu mora spolu s ostatnými. Prítomnosť Ježiša alebo nádej jeho prítomnosti zmenili všetkých. Ježiš ich priviedol späť do spoločenstva.

Musíme byť spolu, zvlášť v tomto mimoriadnom čase. Potom budeme mať inú skúsenosť so spoločenstvom, s bratstvom. Keď v niektorých krajinách je ťažké stretnúť sa, musíme posilniť náš pocit spolupatričnosti a uvedomiť si, že sme rodina. Patríme do rovnakej medzinárodnej rodiny Františkánskeho svetského rádu a do veľkej Františkánskej rodiny. Modlime sa jeden za druhého, podporme sa navzájom. Našu podporu teraz potrebujú aj bratia prvých rádov a rehoľné sestry. Pomôžme si navzájom a vďaka našej talentovanosti a vynaliezavosti nájdeme spôsoby, ako môžeme spevniť bratské putá. Nebojte sa používať súčasné nástroje a možnosti. Podelte sa o svoje pocity, svoje zážitky medzi sebou, telefonujte, píšete e-maily, posielajte sms-ky, organizujte videokonferencie, ak je to možné, alebo jednoducho kričte ulicami z balkónov. Podelte sa so svojim obľúbeným duchovným čítaním, svojou obľúbenou hudbou. Dovoľte jeden druhému dozvedieť sa viac a viac o vás, pretože tak sa každý bude stále viac učiť o Bohu.

My sme tiež Cirkev. Ak nemôžete ísť von, aby ste ho našli vonku, môžete ho nájsť vo vnútri. Cirkev nie je iba budova. Sme farnosť, sme bratstvá, sme Rád a On čaká na stretnutie s nami.

Preto je to moje štvrté pozvanie pre vás. Hľadajte a nájdete ho v modlitbe, v spoločnej modlitbe Cirkvi. Hľadajte a nájdete ho aj v nových spôsoboch formovania a bratského zdieľania. Hľadajte a nájdete ho, keď sa „*zapojíte do liturgickej modlitby schválenej Cirkvou, aby ste tak prežívali tajomstvá Kristovho života*“ (Regula OFS bod 8), lebo to skutočne posilňuje pocit príslušnosti k Cirkvi a k Rádu. Uvedomte si, že v každom okamihu, počas dvadsiatich štyroch hodín sa sestra alebo brat Františkánskeho svetského Rádu niekde na svete modlí. Aká jednota! Dúfajme, že tento spoločný spôsob modlitby nás ešte viac poteší, keď sa budeme môcť osobne stretnúť. Pamätajte, že sme rodina.

My, svetskí františkáni, keď sme v ťažkej situácii, sme často ako títo učenici. Prosím vás, aby ste preskúmali svoj postoj a svoje zvyky, individuálne, ale aj v bratstvách, ako čelíme ťažkostiam a nezvyčajným situáciám? Chýba nám Pán, ale nespoznáme ho ako Mária Magdaléna? Neveríme, že je s nami, ako Tomáš? Budeme lamentovať hneď vedľa neho ako Emauzskí učenici? Vraciame sa k starým praktikám a zvykom ako Peter? Cítíme sa opustení? Ježiš nám nikdy nepovedal, aby sme boli smutní alebo sklamaní. Ježiš nám nikdy nepovedal, aby sme sa vzdali. Naopak, vždy nás žiadal, aby sme žili radosť z Veľkej noci a objasnili, že bez Veľkého piatku nemôžeme mať Veľkú noc!

Ježišove slová ... „*ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta*“ ... neznamenajú pasívnu prítomnosť. Znamená to, že nás miluje každý deň a že túto lásku môžeme cítiť každý deň, aj keď to necítíme, ale vieme, že jeho láska je tu a môžeme z nej čerpať odvahu a silu. Znamená to tiež, že je s nami, s Františkánskym svetským rádom. Ježiš je s nami, aj keď si myslíme nie je s nami, ale je s nami, keď k nám pristupuje osobne, alebo v bratstve zvláštnym spôsobom, keď nás všetkých pozýva svojimi slovami a keď nás všetkých inšpiruje odpovedať na jeho milujúcu prítomnosť. Je s nami v našich premenách aj v našom rozvoji, je s nami v našich ťažkostiach, ktorým musíme čeliť, je s nami v našich radoostiach a tiež v našich smútkoch. Nie je ako vzdialený príbuzný, ktorý z času na čas príde na návštevu a my mu hovoríme, čo sa stalo v poslednom čase, a nie je ani ako externý konzultant v spoločnosti, ktorý z času na čas pomáha so svojou chladnou nevšímavosťou ísť dopredu, ale je s nami každý deň

prostredníctvom jeho milosrdnej lásky, ktorá je ochotná pomôcť nám, niekedy až neuveriteľným a zázračným spôsobom. Toto je zdroj, ktorý by sme nemali ignorovať, lebo vždy, keď ho nehladáme, nehladáme Jeho vôľu, vtedy riskujeme nielen to, že urobíme nesprávne rozhodnutia, ale riskujeme aj príležitosť urobiť s Jeho pomocou niečo veľmi veľké.

On je pripravený ukázať sa pri vstupných dverách našich domovov a naplniť naše rodiny veľkonočnou radosťou. Veľká noc vždy mení naše životy. Čerstvý pocit, liturgia, spoločná radosť nás nútia obnoviť sa. Tento rok je pre väčšinu z nás veľmi odlišný. Jedna vec, ktorú môžeme považovať za samozrejmosť je: „Kristus je tu, Kristus vstal z mŕtvych.“

Musíme byť istí, že Veľká noc zmení náš život a nemôžeme pokračovať tak, ako sme žili predtým. Tento špeciálny pôstny čas nás všetkých pripravil inak ako predtým. Pri pohľade na kríž nás uzdravoval, lebo ... „ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život“ (Jn 3,14- 15). Buďte si istí, že všetci sme uzdravení, aby sme mohli mať večný život. Boh nás na to pripravil počas pôstneho obdobia zvláštnym spôsobom. Pozrime sa s vďačnosťou na všetky dobré veci, ktoré nám Boh dal, keď sme sa cítili zavretí, ale mohli sme ostať viac s našimi rodinami, keď sme mali menej podnetov zvonku, ale mohli sme viac počúvať Boha, keď sme menej siahali po materiálnych veciach, ale mali sme čas získať viac duchovného dobra. Bol to čas uzdravenia, čas osobitej prípravy na radosť z Veľkej noci.

Ako učeníci po Veľkej noci, pred Turícami, máme často strach z odvážnych rozhodnutí, cítime sa unavení alebo máme vnútorné nepokoje, rovnako ako štyri postavy evanjelia, o ktorých som už hovoril. Ale so vzkrieseným Pánom budeme obnovení bez ohľadu na to, v akých podmienkach sme, alebo ako sa cítime. V ťažkých situáciách nemáme skrývať našu slabosť, ale naša sila sa má zviditeľniť a môžeme robiť také veľké veci, aké sme si predtým nedokázali predstaviť.

Prajem vám všetkým prežívať rovnakú radosť, istotu, úžas a pripravenosť a konať tak, ako konali Mária Magdaléna, Tomáš, Emmauzskí učeníci a Peter po stretnutí s Ježišom Kristom, zmŕtvychvstalým Pánom. Obnova Rádu rovnakým spôsobom vždy stavia na Kristovom zmŕtvychvstaní a berie svoju silu zo stretnutia s Kristom.

Nechajme žiť tajomstvá Veľkej noci týmto výnimočným spôsobom, ktorý nám Boh ponúkol tento rok. Modlím sa, aby sme boli silnejší, odvážnejší, úprimnejší a mali väčšiu solidaritu s tými, ktorí to potrebujú, keď sa z tejto situácie dostaneme. Bude to skutočný znak vzkriesenia a symbol tu na zemi toho, čo budeme žiť vo večnom živote. Radujte sa a hľadajte ho medzi živými, pretože vstal z mŕtvych a chce, aby sme ... „mali život, a aby sme ho mali hojnejšie...“ (Jn 10,10).

Všetci, každý jeden z vás ste pre mňa veľmi dôležití. Cítim vás všetkých blízko mňa a modlím sa za každého jedného z vás. Nech vás všetkých naplní radosť z Veľkej noci. Prajem vám všetkým požehnanú Veľkú noc!

Kristus vstal z mŕtvych, naozaj vstal, Aleluja!

Váš menší brat a váš minister

Tibor Kauser

Generálny minister CIOFS

